

Ngày 8/10/2023

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN Năm A

Is 5,1-7 - Pl 4,6-9 - Mt 21,33-43

³⁸ “Nhưng bọn tá điền vừa thấy người con, thì bảo nhau: ‘Đứa thừa tự đây rồi! Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài nó!’ ³⁹ Thế là chúng bắt lấy cậu, tống ra khỏi vườn nho và giết đi.” (Mt 21,38-39)

Bài Suy Gẫm số 27. Điểm 3: Chúa Giê-su Đã Chịu Đau Khổ Từ Phía Mọi Người. Đủ hạng người gây ra những đau khổ cho Chúa Giê-su Ki-tô: một trong các môn đệ phản bội Người (x. Mt 26,14-16.48-50), một môn đệ khác thì chối Người (x. Mt 26,69-75), tất cả các môn đệ đều chạy trốn (x. Mt 26,56), bỏ mặc Người trong tay kẻ thù. Các Thượng tế sai lính đi bắt Người (x. Mt 26,47), những người lính này lăng nhục Người (x. Mt 26,50). Quân chúng nhạo báng Người (x. Mt 27,39-40); một vị vua nhục mạ Người rồi khinh khỉnh gửi trả Người lại cho quan Philatô, xem Người như kẻ mất trí (x. Lc 23,11). Người bị Tổng trấn miền Giuđê kết án tử hình (x. Lc 23,24-25); tất cả người Do Thái đều coi Người như một kẻ bắt lương (x. Lc 23,18-23), và mọi khách qua đường đều nguyên rủa Người (x. Mt 27,39-43).

Chúng ta có thể ngắm nhìn vị “con người-Thiên Chúa” trong tình trạng đau thương này, mà không chê ghét tội lỗi sao, không đau xót vì những tội tày trời mình đã phạm sao? Bởi lẽ chúng ta không thể không biết rằng, chính tội của chúng ta là nguyên nhân của những đau khổ và cái chết của Người. Không muốn chấm dứt phạm tội là không muốn Chúa Giê-su hết bị thêm đau khổ. Chẳng lẽ chúng ta không biết rằng, chúng ta càng phạm tội nhiều bao nhiêu là chúng ta càng gây thêm bấy nhiêu thống khổ cho Người sao? Theo Thư gửi tín hữu Do Thái, “*chúng ta đã tự tay đóng đinh Con Thiên Chúa vào thập giá một lần nữa*” (Dt 6,6), và gây cho Người một kiểu chết khác, còn thương đau và khắc nghiệt hơn cái chết lần đầu.

Ngày 9/10/2023.

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gn 1,1 – 2,1.11 - Lc 10,25-37

Thánh Denis, Giám Mục Paris, Tử Đạo

Bài Suy Gẫm số 175. Điểm 3: Thánh Denis Bị Bắt Bớ Và Chịu Tử Vì Đạo.

Phần thưởng mà người ta tặng ban cho những vị tông đồ là sự bách hại và cái chết, vì họ đã bảo vệ và cô vũ đức tin mà họ rao giảng. Chúa chúng ta đã nói: *“Tôi tớ không lớn hơn chủ nhà, kẻ được sai đi không lớn hơn người sai đi”* (Ga 13,16). Người nói thêm: *“Nếu họ đã bắt bớ Thầy, họ cũng sẽ bắt bớ anh em”* (Ga 15,20). Đây là điều đã xảy đến cho thánh Denis, sau một thời gian dài rao giảng Tin Mừng. Ác nhân từng núp bóng sau các ngẫu tượng của tà thần để được người ta thờ lạy, nay đã bị lật tẩy bởi những cuộc cải đạo vừa nhiều vừa lẫy lừng, do vị tông đồ thực hiện; chúng mất kiên nhẫn, tóm lấy ngài, đánh đập dã man, rồi đem làm môi cho thú dữ; – nhưng do nể trọng vị thánh, loài thú đã không động đến ngài; cuối cùng ngài bị án xử trảm.

Kết cục của bao công lao của thánh Denis và thành quả của tất cả những gì ngài đã làm để thiết lập đạo và sự phụng thờ đích thực dành cho Thiên Chúa, ở đất nước này là thế đó. Mà điểm kết liễu và hoàn tất cuộc đời của Chúa Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, sau những gì Người đã thực hiện trên dương gian để cứu rỗi chúng ta thì cũng vậy; cho nên thánh Denis bị đối xử như Thầy mình, tức lãnh nhận một cái chết tàn ác như Người là phải lẽ vậy. Ngài vui sướng đổ máu đào để chứng tỏ lòng trung thành với Chúa Giê-su Ki-tô, và với thừa tác vụ đã được Người giao phó.

Cũng như thánh Denis, Anh (Chị) Em được kêu gọi rao giảng những chân lý của Phúc Âm; thì Anh (Chị) Em hãy hoàn thành tốt thừa tác vụ này, và hãy chăm lo sao cho những kẻ mà Anh (Chị) Em dẫn dắt, được dạy kỹ lưỡng về những mầu nhiệm của đạo chúng ta; và sau khi đã mài miết cuộc đời với việc thi hành phận vụ thánh, Anh (Chị) Em đừng chờ mong phần thưởng nào khác, ngoài việc chấp nhận những khổ ải và cái chết trong đau đớn như Chúa Giê-su Ki-tô.

Ngày 10/10/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gn 3,1-10 - Lc 10,38-42

³⁸ *Một hôm, Đức Giê-su vào một làng kia. Có một người phụ nữ tên là Mácta đón Người vào nhà. (Lc 10,38)*

Bài Suy Gẫm số 147. Điểm 2: Sự Tận Tâm Của Thánh Mácta Dành Cho Chúa

Giêsu. Thánh nữ rất biết ơn trước lòng ưu ái của Chúa Giê-su Ki-tô; mỗi lần Người giáng phúc ghé thăm, cô chăm chỉ dọn bữa và phục vụ Người với tất cả tấm lòng kính yêu. Sự vồn vã mà cô tỏ bày khi tắt bật lo hầu hạ Chúa Giê-su Ki-tô, còn cô em gái Maria cứ ngồi bên chân Thiên Chúa mà nghe lời Người dạy, buộc cô mở miệng than: *“Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ, mà Thầy không để ý tới sao? Xin Thầy bảo nó giúp con một*

tay!” (Lc 10,40); rõ ràng không gì khiến cô hết sức quan tâm hơn việc long trọng tiếp đãi Chúa Giê-su. Cũng thế, cô quá mến yêu tôn sùng Người, đến nỗi “vừa được tin Chúa Giê-su đến – để cho Lazarô sống lại – cô liền ra đón Người” (Ga 11,20).

Anh (Chị) Em có nồng nhiệt cho việc Rước Lễ, như thánh nữ Mácta nồng nàn đón tiếp Chúa Giê-su vào nhà và khoản đãi Người với phẩm vật quý của cô không? Khi rước Người vào nhà, Anh (Chị) Em phải bày tỏ sự cung kính bằng cách: một, không chấp nhận sự khiếm khuyết nào trong lòng; và hai, sốt sắng chuẩn bị tâm hồn để ra đón Người.

Ngày 11/10/2023

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gn 4,1-11 - Lc 11,1-4

¹ Một hôm, Đức Giê-su cầu nguyện ở nơi kia. Người cầu nguyện xong, thì có một người trong nhóm môn đệ nói với Người: “Thưa Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện, cũng như ông Gioan đã dạy môn đệ của ông.” (Lc 11,1)

Bài Suy Gẫm số 37. Điểm 3: Phải Cầu Nguyện Cho Phần Rối Của Các Học Sinh Chúng Ta.

Anh (Chị) Em phải xem những đứa trẻ mà Anh (Chị) Em có nhiệm vụ dạy dỗ như những trẻ mồ côi nghèo và bị bỏ rơi. Thật vậy, mặc dầu đa số các em đều có cha đẻ, nhưng chúng như không có cha, bị bỏ mặc về phương diện cứu rỗi linh hồn. Đây là lý do khiến Thiên Chúa đặt chúng như dưới sự giám hộ của Anh (Chị) Em.

Người nhìn chúng với lòng trắc ẩn và chăm sóc chúng như người bảo hộ, người nâng đỡ chúng như “cha nuôi dưỡng cô nhi” (Tv 68[67],6). Và Người đã giao việc chăm sóc này cho Anh (Chị) Em. Thiên Chúa rất nhân từ đã trao chúng vào tay Anh (Chị) Em và sẵn lòng cho chúng tất cả những gì mà Anh (Chị) Em nài xin Người: tức lòng sùng đạo, đức đoan trang, sự tự kềm chế, sự trong trắng, sự xa lánh bạn xấu có thể gây nguy hại cho chúng. Và vì Thiên Chúa biết rằng Anh (Chị) Em chưa đủ nhân đức, cũng không đủ khả năng đem lại những điều trên cho đám trẻ mà Anh (Chị) Em phụ trách, nên Người muốn Anh (Chị) Em phải thường xuyên, sốt sắng và tha thiết, cầu xin Người ban cho chúng những ơn đó. Nhờ sự chăm sóc của Anh (Chị) Em, những đứa trẻ không còn thiếu những gì cần để được cứu rỗi.

Ngày 12/10/2023

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

MI 3,13-20a - Lc 11,5-13

⁵ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Ai trong anh em có một người bạn, và nửa đêm đến nhà người bạn ấy mà nói: ‘Bạn ơi, cho tôi vay ba cái bánh, ⁶ vì tôi có anh bạn lỡ đường ghé lại nhà, và tôi không có gì dọn cho anh ta ăn cả.’” (Lc 11,5-6).

Bài Suy Gẫm số 37. Điểm 1: Phải Cầu Nguyện Cho Những Nhu Cầu Thiêng Liêng Của Các Học Sinh Chúng Ta.

Trong bài Tin Mừng của ngày hôm nay, Chúa Giê-su Ki-tô đưa ra một dụ ngôn để Anh (Chị) Em biết mình bị bó buộc phải quan tâm đến nhu cầu của những kẻ mà Anh (Chị) Em dạy dỗ. “Ai trong anh em có một người bạn, và nửa đêm đến nhà người bạn ấy mà nói: ‘Bạn ơi, cho tôi vay ba cái bánh vì tôi có anh bạn lỡ đường ghé lại nhà, và tôi không có gì dọn cho anh ta ăn cả’” (Lc 11,5-6).

Trong bài giảng về dụ ngôn này, thánh Augustinô nói rằng người bạn lỡ đường, là người đã đi theo con đường bất chính, đã tìm thỏa mãn những dục vọng trần tục, mà chẳng thấy được gì ngoài thói xấu, phù vân, bất hạnh và buồn phiền, nên đã đến với Anh (Chị) Em trong cơn khốn quẫn, mong được sự trợ giúp, và tin rằng Anh (Chị) Em đã nhận được ơn nâng đỡ người yếu đuối, dạy dỗ người ngu muội, sửa dạy kẻ phạm pháp. Người này đến với Anh (Chị) Em như một khách lữ hành mệt mỏi, van nài Anh (Chị) Em giúp đỡ trong cơn túng thiếu.

Đó là hoàn cảnh của những người mà Anh (Chị) Em phải dạy, của những kẻ mà Thiên Chúa Quan Phòng giao cho Anh (Chị) Em để được tập tành đạo hạnh. Chính Thiên Chúa đã dẫn họ đến với Anh (Chị) Em; chính Người buộc Anh (Chị) Em phải chịu trách nhiệm về phần rỗi của họ, khiến Anh (Chị) Em có bổn phận chu cấp cho họ mọi nhu cầu thiêng liêng: Anh (Chị) Em cũng phải nỗ lực thường xuyên về điều này.

Ngày 13/10/2023

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Ge 1,13-15; 2,1-2 - Lc 11,15-26

²⁵ “Khi đến nơi, nó thấy nhà được quét tước, dọn dẹp hẵn hoi. ²⁶ Nó liền đi kéo thêm bảy thằn lằn dừ hơn nó, và chúng vào ở đó. Rốt cuộc tình trạng của người ấy lại còn tệ hơn trước.” (Lc 11,25-26)

Bài Suy Gẫm số 19. Điểm 2: Nguyên Nhân Thứ Nhất Của Sự Che Giấu Trên Là Tính Kiêu Ngạo.

Điều thường ngăn cản người ta xưng các tội cho linh mục giải tội chính là lòng kiêu ngạo. Người ta cảm thấy xấu hổ khi để cho người khác thấy tận đáy lòng mình; thú nhận vài sự yếu đuối, sẽ chạm đến lòng tự ái của chúng ta; khi ấy sự tự ái sẽ làm cho ta câm miệng, bằng cách làm cho ta tin rằng sự thành thật thổ lộ với linh mục giải tội là một sự ô nhục, rằng qua sự thú nhận đó, vị này có thể giữ ấn tượng xấu về hạnh kiểm của chúng ta. Ma quỷ không hề bỏ lỡ cơ hội gợi lên cho ta những ý tưởng này; nó còn thổi phồng thêm để ngăn ngừa không cho mắt chúng ta vượt qua được sự bối rối mà việc thú lỗi gây nên.

Phương thuốc chữa cho tư duy nguy hiểm này là chấp nhận điều nhục khi đi xưng tội, tuân theo bí tích trong tinh thần đền tội, và trước tiên và một cách đơn sơ, bộc lộ cho linh mục giải tội những điều làm cho ta cảm thấy nhục nhã hơn hết.

Ngày 14/10/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Ge 4,12-21 - Lc 11,27-28

²⁸ Nhưng Người đáp lại: “Đúng hơn phải nói rằng: Phúc thay kẻ lắng nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa.” (Lc 11,28)

Bài Suy Gẫm số 21. Điểm 3: Phải Ngoan Ngoãn Thi Hành Lời Các Bề Trên.

Anh (Chị) Em cũng buộc phải ngoan ngoãn thi hành những lời dặn bảo và mệnh lệnh của các Bề trên; vì như Thánh Gioan nói: “*Chúng ta nhận ra rằng chúng ta biết Thiên Chúa: đó là chúng ta tuân giữ các điều răn của Người*” (1Ga 2,3). Cũng vậy, dấu chỉ chính chứng tỏ Anh (Chị) Em nhận ra người ban lệnh cho mình có tư cách là Bề trên, là việc Anh (Chị) Em thực thi một cách mau mắn và chính xác, không chỉ những lệnh ngài ban, mà còn tất cả những điều ngài nói, cho dù đó chỉ là những lời căn dặn bình thường. Như lời Thánh Gioan nói thêm: “*Ai nói rằng mình biết Thiên Chúa mà không tuân giữ các điều răn của Người, đó là kẻ nói dối, và sự thật không ở nơi người ấy*” (1Ga 2,4); cũng vậy, ai không làm theo mọi điều Bề trên dạy bảo, chứng tỏ bằng hành động rằng anh ta không nhìn nhận tư cách đó của ngài, – dù anh ta có nói rằng người đã truyền lệnh thực sự là Bề trên; vì điều cho biết anh ta đang hiệp nhất và lệ thuộc Bề trên, chính là việc anh ta có thi hành điều mà ngài dạy bảo hay không; cũng thế, theo lời của thánh Tông đồ

trên, “*Hễ ai giữ lời Thiên Chúa dạy, ... thì biết được mình đang ở trong Thiên Chúa*”
(1Ga 2,5).

Từ đó, Anh (Chị) Em hãy kiểm điểm xem mình phải cư xử như thế nào đối với những gì mà Bê trên bảo Anh (Chị) Em.